

**Univerzita Karlova
Právnická fakulta**

**Leniency program a procedura narovnání jako
důvod pro zánik trestní odpovědnosti**

Studentská vědecká odborná činnost

Kategorie: doktorské studium

2023
XVI. ročník

Autor: JUDr. Josef Čabrádek
Konzultant: -
Vědecký seminář: -

Čestné prohlášení a souhlas s publikací práce

Prohlašuji, že jsem práci předkládanou do XVI. ročníku Studentské vědecké a odborné činnosti (SVOČ) vypracoval samostatně za použití literatury a zdrojů v ní uvedených. Dále prohlašuji, že práce nebyla ani jako celek, ani z podstatné části dříve publikována, obhájena jako součást bakalářské, diplomové, rigorózní nebo jiné studentské kvalifikační práce a nebyla přihlášena do předchozích ročníků SVOČ či jiné soutěže.

Souhlasím s užitím této práce rozšiřováním, rozmnožováním a sdělováním veřejnosti v neomezeném rozsahu pro účely publikace a prezentace PF UK, včetně užití třetími osobami.

V Příbrami dne 20. dubna 2023

.....

JUDr. Josef Čabrádek

Celkový rozsah vlastního textu práce (od úvodu po závěr), včetně mezer a poznámek pod čarou:

53 812 znaků

Obsah

Úvod.....	1
1. Zvláštní ustanovení o účinné lítosti	3
1.1. Trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže	3
1.2. Zakotvení a koncepce zvláštního ustanovení o účinné lítosti.....	8
2. Leniency program.....	10
3. Procedura narovnání	12
4. Přínosnost leniency programu a procedury narovnání pro trestní právo?.....	14
4.1. Zvláštnost ustanovení § 248a trestního zákoníku	14
4.2. Osobní působnost ustanovení § 248a trestního zákoníku.....	16
4.3. Prokazování a vyšetřování uzavření zakázané dohody	18
Závěr.....	23
Seznam použitých zkratk.....	24
Seznam zdrojů	25

Úvod

Zánik trestní odpovědnosti je v mnoha případech tíživým cílem mnoha osob, ať už obviněných, tak již obžalovaných. Jedním z důvodů zániku trestní odpovědnosti je i institut účinné lítosti. Jeho právní úpravu lze nalézt ve všech pro tuzemskou jurisdikci podstatných trestních zákonech, zejména tedy v trestním zákoníku, ZSVM či ZTOPO. Pokaždé je však tento institut součástí hmotněprávních ustanovení příslušného zákona, v nichž stojí vedle dalšího důvodu k zániku trestní odpovědnosti, tj. promlčení.

Při aplikaci účinné lítosti ve smyslu práva trestního lze však nalézat i různé návaznosti na další odvětví práva. Jistou symbiózu trestního práva s dalšími odvětvími práva lze demonstrovat například zvláštním ustanovením o účinné lítosti vyjádřeném v § 197 trestního zákoníku, jež má návaznost na právní normy práva občanského, resp. rodinného práva. Předmětem této práce je však jiné zvláštní ustanovení o účinné lítosti, a to ustanovení § 248a trestního zákoníku, které je svou povahou spojeno s právem na ochranu hospodářské soutěže.

S pojmem hospodářská soutěž se ve veřejném dění setkáváme čím dál častěji, avšak jeho vymezení jsme se doposud v zákonem stanovené formě nedočkali. Definovat hospodářskou soutěž se totiž v určitých okamžicích zdá být složité a mnohdy nemožné či snad až, dle některých autorů, nepraktické.¹ O shrnutí pojmu hospodářská soutěž se již v roce 1998 pokusil Hajn, který ve svém článku upozorňuje mimo jiné i na teorii her, se kterou přišli teoretici John von Neumann a Oskar Morgenstern.² Tato teorie rozlišuje „hry“, které by měly přinést prospěch oběma stranám (ačkoliv se nemusí vždy jednat o stejně velký prospěch) a „hry“, v nichž zisku jedné strany bude odpovídat ztráta druhé strany. „Hry“ náležející do tohoto druhého oddílu lze označit za „hry“, které se uskutečňují v hospodářské soutěži.³

Výstižně a pro tuto práci dostatečné se pak jeví pojetí Azémy, jenž pracuje s charakteristikou hospodářské soutěže jakožto s rivalitou mezi subjekty hospodářského života, kteří se snaží získat a udržet si klientelu.⁴ S obdobnou verzí ostatně pracuje i trestněprávní judikatura Nejvyššího soudu, ze které plyne závěr, že hospodářskou soutěží není jakákoliv podnikatelská (obchodní) činnost, nýbrž jen jednání, které bývá zpravidla definováno jako

---

¹ Srov. BEJČEK, J. *Existenční ochrana konkurence*. Brno: Masarykova univerzita, 1996, s. 13 a násl.

² NEUMANN, von J., MORGENSTERN, O. *Theory of Games and Economic Behavior*, Princeton University Press, Princeton 1947, 776 S.

³ HAJN, P. *K vymezení hospodářské soutěže*. Právní rozhledy, č. 9/1998, s. 438.

⁴ AZÉMA, J. *Le droit français de la concurrence*, Paris: Presses Universitaires de France, 1981, s. 17.

soutěžení podnikatelských subjektů v hospodářské oblasti s cílem předstihnout jiné subjekty na trhu a dosáhnout tím hospodářského prospěchu.⁵

Hospodářská soutěž je nicméně pojmem, který pomyslně charakterizuje lidstvem prováděnou činnost již po tisíciletí. Pracovat s ním lze již od pradávných dob lovců a sběračů, jakož i v době prvních zámořských plaveb, ale i dalších mezníků historie. I přes význam tohoto pojmu pro lidskou společnost není s § 248a trestního zákoníku nikterak pracováno v tuzemské odborné literatuře. I tato skutečnost je důvodem k přípravě této práce.

Pro účely této práce si tak pokládám několik zásadních otázek spojených se zněním a koncepcí předmětného ustanovení § 248a trestního zákoníku, jakož i jeho aplikací a potenciálem do budoucnosti. Velmi často budu muset v této práci docházet pouze k teoretickým úvahám nad potenciálem a možnou aplikací tohoto zvláštního ustanovení o účinné lítosti v intencích trestního práva, neboť k tomuto se prozatím neváže žádná judikatura a ani rozhodovací praxe jiných orgánů činných v trestním řízení. K tomu je třeba doplnit, že do evidencí dostupné judikatury a statistik Policie České republiky nebyl prozatím evidován žádný případ, v němž by byl předmětem trestní věci trestný čin podle § 248 odst. 2 alinea první trestního zákoníku, se kterým zvláštní ustanovení o účinné lítosti tvoří nerozlučitelný pár.

Jelikož je lingvisticky znění institutu účinné lítosti v obecné podobě spojeno se zánikem, pak ve svých úvahách budu pracovat i s ustanoveními trestního řádu inklinujícími k ukončení trestního řízení, tedy především odložení věci, zastavení trestního stíhání či zproštění obžaloby. V rámci této práce se tak zaměřím jednak na komparaci aplikace zvláštního ustanovení o účinné lítosti podle § 248a trestního zákoníku a dalších zvláštních typů účinné lítosti, jednak na argumenty pro a proti začlenění tohoto ustanovení o účinné lítosti do trestního zákoníku, a to i s ohledem na právní předpisy na ochranu hospodářské soutěže a jejich úpravu směřující k uplatnění tzv. leniency programu a procedury narovnání.

---

⁵ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. září 2001, sp. zn. 3 Tz 218/2001, publikované v Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu pod č. T 316.

1. Zvláštní ustanovení o účinné lítosti

Ústředním předmětem této práce je ustanovení § 248a trestního zákoníku. Systematicky je předmětný § 248a trestního zákoníku zařazen v rámci zvláštní části trestního zákoníku do hlavy VI. – trestné činy hospodářské, do dílu 3. – trestné činy proti závazným pravidlům tržní ekonomiky a oběhu zboží ve styku s cizinou, a to hned za ustanovení § 248, které upravuje trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže. Tento trestný čin je určující pro aplikaci zvláštního ustanovení o účinné lítosti. Konkrétně jeho podoba upravená v § 248 odst. 2 alinea první trestního zákoníku.

Pro další znění této práce se tak zaměřím na dílčí aspekty tohoto zvláštního případu účinné lítosti obsaženého ve zvláštní části trestního zákoníku, a to především s ohledem na skutkovou podstatu trestného činu, k němuž se § 248a trestního zákoníku pojí, jakož i na samotnou koncepci tohoto ustanovení.

1.1. Trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže

Skutková podstata trestného činu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první trestního zákoníku směřuje na každého, kdo v rozporu s jiným právním předpisem na ochranu hospodářské soutěže se svým konkurentem uzavře dohodu o určení ceny, dohodu o rozdělení trhu nebo jinou dohodu narušující hospodářskou soutěž a způsobí tím ve větším rozsahu újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům, zadavateli nebo jinému dodavateli nebo opatří tím sobě nebo jinému ve větším rozsahu neoprávněné výhody.

Ustanovení § 248 odst. 2 trestního zákoníku je tak trestněprávní normou s blanketní dispozicí, která odkazuje na předpisy upravující ochranu hospodářské soutěže, a proto tyto předpisy, na něž trestní zákoník odkazuje, tvoří součást trestněprávní normy.⁶ V současné době lze za tento předpis označit ZOHS. Ostatně i znění ZOHS do jisté míry určuje objekt trestného činu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže, když v sobě zahrnuje takové normy, které vymezují závazné hranice (meze) hospodářské soutěže (tzv. pravidla hry). Jen v rámci těchto závazných pravidel hospodářského styku se může hospodářská soutěž rozvíjet.⁷

---

⁶ ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní zákoník*. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 2500.

⁷ Srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. dubna 1998, sp. zn. 5 Tz 43/98, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 23/1999.

Pro naplnění všech znaků skutkové podstaty uvedeného trestného činu bude ve smyslu § 248 odst. 2 alinea první trestního zákoníku potřeba, aby potenciální pachatel:

- v rozporu s právním předpisem na ochranu hospodářské soutěže uzavřel dohodu narušující hospodářskou soutěž (dohodu o určení ceny, dohodu o rozdělení trhu nebo jinou dohodu narušující hospodářskou soutěž) a,
- způsobil tím ve větším rozsahu újmu jiným nebo opatří tím sobě nebo jinému ve větším rozsahu neoprávněné výhody.

Pojem dohody se dle dosavadní rozhodovací praxe Evropského soudního dvora Evropské unie zabývající se touto konkrétní dohodou se zaměřuje na existenci určitého souladu vůlí mezi alespoň dvěma stranami, přičemž forma projevu takové vůle není důležitá, pokud je daný projev věrným odrazem úmyslu stran.⁸ Tento závěr lze podle mého názoru bezpochyby přejmout i do trestního práva, resp. k okolnostem, na základě nichž je dovozována trestní odpovědnost za trestný čin podle § 248 odst. 2 alinea první trestního zákoníku, obzvlášť pak za předpokladu, že v rámci této základní skutkové podstaty podle ustanovení musí úmysl pokrýt porušení jiného předpisu (tj. v podobě uzavření dohody narušující hospodářskou soutěž) a *kumulativně též způsobení újmy ve větším rozsahu soutěžitelům nebo spotřebitelům, zadavateli nebo jinému dodavateli, popřípadě opatření sobě nebo třetí osobě neoprávněné výhody ve větším rozsahu.*⁹

Za dohodu narušující hospodářskou soutěž ZOHS ve svém § 3 odst. 1 označuje dohody mezi soutěžiteli, rozhodnutí jejich sdružení a jednání soutěžitelů ve vzájemné shodě, jejichž cílem nebo výsledkem je narušení hospodářské soutěže. Důvody, proč jsou takové dohody zakázané, uvádí zákonodárce demonstrativně v § 3 odst. 2 ZOHS, přičemž za zakázané dohody lze označit takové dohody, jež obsahují ujednání o:

- přímém nebo nepřímém určení cen, popřípadě o jiných obchodních podmínkách,
- omezení nebo kontrole výroby, odbytu, výzkumu a vývoje nebo investic,
- rozdělení trhu nebo nákupních zdrojů,
- tom, že uzavření smlouvy bude vázáno na přijetí dalšího plnění, které věcně ani podle obchodních zvyklostí a zásad poctivého obchodního styku s předmětem smlouvy nesouvisí,
- uplatnění rozdílných podmínek vůči jednotlivým soutěžitelům při shodném nebo srovnatelném plnění, jimiž jsou někteří soutěžitelé v hospodářské soutěži znevýhodněni,

---

⁸ Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 6. ledna 2004 ve věci *Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV and Commission v. Bayer AG*, sp. zn. C-2/01 P a C-3/01 P.

⁹ ŠČERBA, F. a kol. *Trestní zákoník. Komentář*. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, s. 2000.

- tom, že účastníci dohody nebudou obchodovat či jinak hospodářsky spolupracovat se soutěžiteli, kteří nejsou účastníky dohody, anebo jim budou jinak působit újmu (skupinový bojkot).

K povaze této dohody lze plně odkázat na komentářovou literaturu k § 3 ZOHS, v níž je zastáván názor, že *pojem dohody nelze ztotožňovat s pojmem smlouvy ve smyslu civilního práva. Koncept dohody pro účely soutěžního práva je vykládán širěji, byť jsou zde samozřejmě styčné plochy s obecným pojetím smlouvy.*¹⁰ S jakými dohodami v tomto smyslu však pracují orgány činné v trestním řízení není v současné době vzhledem k nedostatku rozhodovací praxe zřejmé, a můžeme tak jejich podoby pouze predikovat a v některých případech se spoléhat na praxi jiného právního odvětví, a to i přes to, že se například dohody o určení cen nebo dohody, jejichž cílem je zejména rozdělení zákazníků nebo uzavření společného trhu, dle závěrů Soudního dvora Evropského unie ze své povahy kvalifikují jako velmi závažné protiprávní jednání, a to bez ohledu na zeměpisný rozsah nebo dopad na trh.¹¹ Ve výčtu příkladů zakázaných dohod bychom mohli proto odkázat na judikaturu správních soudů a rozhodovací praxi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, nicméně tyto závěry bychom neměli s ohledem na zásadu subsidiarity trestní represe používat jako vypovídající vodítko i pro právo trestní.

Druhým obligatorním znakem skutkové podstaty trestného činu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první trestního zákoníku je již výše nastíněná skutečnost, že dohodou soutěžitelů byla způsobena ve větším rozsahu újma jiným nebo bylo touto dohodou opatřeno pro sebe nebo jinému ve větším rozsahu neoprávněná výhoda. Dřívější právní úprava tento znak dříve k naplnění skutkové podstaty předmětného trestného činu vůbec nevyžadovala, přičemž postačoval pouze úmysl způsobit takový následek. Tehdejší trestný čin porušování závazných pravidel hospodářského styku podle § 127 odst. 1 TrZ 1961 byl dokonán již tím, že pachatel porušil pravidla hospodářského styku stanovená obecně závazným právním předpisem v úmyslu opatřit sobě nebo jinému ve značném rozsahu neoprávněné výhody. K získání neoprávněných výhod tedy nemuselo ve skutečnosti vůbec dojít, a proto nebylo podstatné, zda se pachateli podařilo realizovat úmysl zcela nebo zčásti, anebo zda se mu to, např. pro zásah poškozeného, nepodařilo vůbec, byť tato skutečnost má význam z hlediska konkrétního stupně nebezpečnosti činu pro společnost.¹²

---

¹⁰ KINDL, J., MUNKOVÁ, J. *Zákon o ochraně hospodářské soutěže. Komentář.* 3., přepracované vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 76-77.

¹¹ Rozsudek Tribunálu Soudního dvora Evropské unie ze dne 27. září 2012 ve věci *Nedam Infra BV proti Evropské komisi*, sp. zn. T-362/06.

¹² Srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. prosince 2007, sp. zn. 5 Tdo 1339/2007, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 8/2009.

K pojmu újmy způsobené uzavřením dohody narušující hospodářskou soutěž je judikatura k trestnému činu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 1 trestního zákoníku. Z té plyne závěr, že *újmovou způsobenou jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům ve smyslu § 248 odst. 1 trestního zákoníku je jakákoli újma, která může mít jak majetkový, tak i nemajetkový charakter. Majetková újma bude zpravidla mít povahu škody vyjádřitelné v penězích. Újma je však širší pojem než škoda, a proto zahrnuje i újmu imateriální, která se však s ohledem na to, že jde o hospodářskou soutěž, může v konečném důsledku, nikoli však bezprostředně, projevit i v majetkové sféře. K újmě u soutěžitelů nebo spotřebitelů musí skutečně dojít. Byť trestní zákoník zde používá množné číslo, postačí i způsobení újmy jedinému soutěžiteli nebo spotřebiteli, pokud splňuje požadavek na větší rozsah. Za újmu v nemajetkové sféře se považuje např. poškození dobré pověsti soutěžitele, jeho dobrého jména, důvěryhodnosti jeho podniku, snižování kvality jeho výrobků, narušení chodu nebo rozvoje podniku soutěžitele apod.*¹³

Druhou alternativou k naplnění základní skutkové podstaty z hlediska následku způsobeného trestněprávně relevantním jednáním je podle § 248 odst. 2 alinea první trestního zákoníku opatření neoprávněné výhody. Takovou výhodu může pro sebe získat jak sám pachatel, tak jiná osoba, ať už fyzická či právnická.¹⁴ Neoprávněná výhoda může pak v kontextu ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu *mít jak majetkový charakter, tak i nemajetkový charakter. Neoprávněné výhody imateriální povahy mají zpravidla ten důsledek, že konkurent, který narušil hospodářskou soutěž nekalosoutěžním jednáním, v důsledku toho rozvíjí svůj podnik, rozšiřuje dosavadní provoz, např. výrobu, poskytování služeb, zvětšuje svůj sortiment o nové výrobky či služby, získává lepší postavení na trhu, a někdy může dokonce i diktovat podmínky na trhu v určitém teritoriu a období, popř. také expanduje na nové trhy apod. Neoprávněné výhody majetkového charakteru budou zpravidla mít povahu majetkového prospěchu, který je vyjádřitelný v penězích, a to i např. ve formě zisku nebo jiného přírůstku na majetku. Majetkový prospěch se chápe jako hmotný přírůstek, který nastal (projevuje se) v majetkové sféře poškozeného a je objektivně vyjádřitelný všeobecným ekvivalentem, tj. penězi.*¹⁵

---

¹³ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. listopadu 2003, sp. zn. 5 Tdo 893/2013, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 26/2014.

¹⁴ Op. cit. 6, s. 2514.

¹⁵ Viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. listopadu 2003, sp. zn. 5 Tdo 893/2013, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 26/2014 či usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. prosince 2007, sp. zn. 5 Tdo 1339/2007, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 8/2009.

Ke způsobeném následku v podobě způsobení újmy většího rozsahu a opatření neoprávněné výhody ve větším rozsahu je potřeba si pomoci obecně přijímaným judikatorním závěrem, že většímu rozsahu v kontextu analogicky uplatnitelné judikatury odpovídá v peněžním vyjádření hranici větší škody nebo většího prospěchu dle výkladových ustanovení trestního zákoníku (srov. také § 138 trestního zákoníku).¹⁶ U projednávaného trestného činu nebude totiž podle mého názoru žádná odlišnost co se týče jejich kvantitativní hladiny v posuzování následků způsobených tímto trestným činem v porovnání s jinými trestnými činy, které ve svém skutkových podstatách mají upraven větší rozsah, větší prospěch a větší škodu.

Zásadní a relativně odlišnou se však v této věci může jevit i skutečnost, že za tento trestný čin podle § 248 odst. 2 alinea první trestního zákoníku nebude trestně odpovědná právnická osoba (srov. § 7 ZTOPO). Posuzované zvláštní ustanovení o účinné lítosti se tak může aplikovat pouze na jednání osoby fyzické, ačkoliv lze důvodně očekávat, že tzv. kartely či jiné zakázané dohody ve smyslu § 3 a násl. ZOHS budou záležitostí spíše právnických osob.

K tomuto lze připojit, že pachatelem trestného činu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže může být jen ta osoba, která je povinna se při své činnosti těmito pravidly uvedenými v § 248 odst. 2 alinea první trestního zákoníku a v § 3 ZOHS řídit. Šámal k tomuto uvádí, že takovou osobou bude *tedy fyzická osoba, která z titulu svého zaměstnání, pracovního či funkčního zařazení, povolání nebo postavení atd. odpovídá za plnění hospodářských úkolů, při nichž musí dodržet příslušné závazné pravidlo. Zpravidla půjde o fyzické osoby vykonávající funkci statutárního orgánu společnosti nebo členů takového statutárního orgánu, ale může jít i o jiné osoby jednající za soutěžitele (konkurenty) ve smyslu § 2 odst. 1 OHS na příslušném segmentu trhu.*¹⁷

---

¹⁶ Například rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. července 2001, sp. zn. 5 Tz 101/2001, publikovaný ve Sbirce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 20/2002.

¹⁷ ŠÁMAL, P. *Trestněprávní postih tzv. horizontálních kartelů podle nového trestního zákoníku*. Bulletin advokacie, č. 7-8/2010, s. 19 a násl.

1.2. Zakotvení a koncepce zvláštního ustanovení o účinné lítosti

Dle aktuálně platného a účinného znění trestního zákoníku je § 248a upraven tak, že trestní odpovědnost za trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první trestního zákoníku zaniká, jestliže pachatel splní podmínky podle jiného právního předpisu na ochranu hospodářské soutěže pro upuštění od uložení pokuty nebo pro snížení pokuty za účast na dohodě o určení ceny, dohodě o rozdělení trhu nebo jiné dohodě narušující hospodářskou soutěž se svým konkurentem.

Toto ustanovení bylo do trestního zákoníku zakotveno skrze jeho novelu, zákonem č. 360/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Jak je patrné z důvodové zprávy k této novele, tato změna trestního zákoníku reaguje na zakotvení podmínek pro aplikaci leniency programu do zákona. Umožňuje při splnění stanovených podmínek zánik trestní odpovědnosti pachatele za trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže. Úprava sleduje podporu využívání leniency programu ze strany soutěžitelů a dává pachatelům trestného činu možnost vyvolat či se aktivně podílet na krocích soutěžitele směřujících k naplnění podmínek tohoto programu, které povedou k odhalení zakázané horizontální dohody či umožní její prokázání, a tím splnit podmínky zvláštní účinné lítosti pro zánik své trestní odpovědnosti za uvedený trestný čin.¹⁸

Předmětnou novelou tak byl vyslyšen apel z řad odborné veřejnosti,¹⁹ která vytýčila obavy nad tím, zda *trestní postih, u kterého nelze daný Leniency program aplikovat, nemůže uplatňování takového programu (jakožto jednoho z nejúčinnějších nástrojů pro odhalování kartelů) příslušným soutěžním úřadem ve svém důsledku škodit.*²⁰

Jak již bylo výše nastíněno, pro aplikaci tohoto zvláštního důvodu účinné lítosti ustanovení § 248a trestního zákoníku je tedy nutné splnit podmínky stanovené jiným právním předpisem

---

¹⁸ Viz hlavní důvod a cíl předložené novely uvedené v důvodové zprávě č. 360/2012 Dz.

¹⁹ Například KINDL, J. *Některé problémy zavedení trestného činu „kartelu“ v novém trestním zákoníku*. Právní rozhledy, č. 17/2010, s. 622 a násl.

²⁰ MASSEY, P. *Criminalization and leniency: will the combination favourably affect cartel stability?* In CSERES, K. J., SCHINKEL, M. P., VOGELAAR, F. O. W. (eds), *Criminalization of Competition Law Enforcement*. Edward Elgar, 2006, s. 176, nebo FRESE, M. J. *The negative interplay between national custodial sanctions and leniency*. In CSERES, K. J., SCHINKEL, M. P., VOGELAAR, F. O. W. (eds), *Criminalization of Competition Law Enforcement*. Edward Elgar, 2006, s. 196. In KINDL, J. *Některé problémy zavedení trestného činu „kartelu“ v novém trestním zákoníku*. Právní rozhledy, č. 17/2010, s. 622 a násl.

na ochranu hospodářské soutěže, v tomto případě tedy ZOHS. Tyto podmínky se vztahují k upuštění od uložení pokuty nebo ke snížení pokuty za účast na dohodě o určení ceny, dohodě o rozdělení trhu nebo jiné dohodě narušující hospodářskou soutěž se svým konkurentem. O upuštění od uložení pokuty nebo ke snížení pokuty za účast na takové dohodě je rozhodováno v mezích § 22ba ZOHS, které bude rozebráno v nadcházejících kapitolách této práce.

2. Leniency program

Leniency program, jinak řečeno program shovívavosti, lze pojmově označit za program nabízený orgánem veřejné moci příslušným ke kontrole hospodářské soutěže za účelem odhalování kartelových, tj. zakázaných dohod, které ve svém důsledku mohou pro oznamovatele znamenat žádnou či sníženou pokutu.

Tento institut je v tuzemském právním řádu upraven v § 22ba odst. 1 ZOHS. Podle tohoto ustanovení jestliže Úřad pro ochranu hospodářské soutěže uzná soutěžitele vinným z přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b) nebo podle § 22a odst. 1 písm. b),²¹

- a) upustí od uložení pokuty, pokud soutěžitel:
- 1) jako první ze všech soutěžitelů předloží Úřadu informace a podklady o utajované horizontální dohodě, které Úřad dosud nezískal a které odůvodňují provedení cíleného šetření na místě podle § 21f nebo § 21g²² anebo prokazují existenci takové dohody podle tohoto zákona,
  - 2) přizná účast na této dohodě,
  - 3) nečiní nátlak na ostatní soutěžitele, aby se této dohody účastnili, a
  - 4) ve správním řízení aktivně napomáhá objasnění případu, zejména poskytne Úřadu všechny jemu dostupné podklady a informace o této dohodě, nebo
- b) sníží pokutu, o jejíž výši informoval účastníky řízení ve sdělení výhrad, až o 50 %, pokud soutěžitel předloží Úřadu informace a podklady o utajované horizontální dohodě, které mají významnou přidanou důkazní hodnotu ve vztahu k důkazní hodnotě podkladů a informací Úřadem dosud získaných, a splní předpoklady podle písmene a) bodů 2 až 4; přihlédne při tom k pořadí soutěžitelů, k době, kdy Úřadu informace a podklady o utajované horizontální dohodě předloží, a k míře, v jaké informace a podklady posilují svou povahou nebo podrobností možnost Úřadu prokázat utajovanou horizontální dohodu.

Jak je z výše uvedené citace zákona patrné, leniency programy lze rozdělit do dvou základních typů, a to s ohledem na to, zdali lze v případě jejich uplatnění upustit od uložení pokuty či ukládanou pokutu pouze snížit. K detailnímu rozdělení lze však odkázat na odbornou literaturu,²³ případně také na webové stránky Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.²⁴

---

²¹ Pozn.: Fyzická osoba, právnická osoba či podnikající fyzická osoba se jako soutěžitel dopustí přestupku tím, že uzavře dohodu v rozporu s § 3 odst. 1 ZOHS.

²² Pozn.: Uvedená ustanovení upravují šetření na místě v obchodních prostorách a na místech jiných než jsou obchodní prostory.

²³ Srov. op. cit. 9, s. 2003-2005. Dále také op. cit. 10, s. 490-502.

²⁴ Společně s dalšími informacemi dostupné zde: <https://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/zakazane-dohody/leniency-program.html>

Mimo výše uvedeného by mělo dojít i ke splnění obecných podmínek k uplatnění leniency programu, tedy:

- musí dojít k doručení žádosti o upuštění nebo snížení pokuty Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže,
- od podání žádosti musí být žadatel součinný k objasnění případu,
- po podání žádosti musí žadatel ukončit svou účast na zakázané dohodě

V návaznosti na výše uvedené lze dospět k závěru, že předpokladem fungujícího leniency programu je dostatečně transparentní systém požadavků, které musí soutěžitel pro získání imunity splnit, dostatečná míra předvídatelnosti v rozhodovací praxi příslušné soutěžní autority, a také *přiměřená míra zastrašení, kterou kartelista pociťuje a která v něm vzbuzuje přetrvávající stav nejistoty a obavy z možného odhalení jeho protisoutěžních aktivit, a to ať ze strany soutěžní autority, tak ostatních zapojených soutěžitelů.*²⁵ Tyto podmínky, jakož i procesní postup při podání takové žádosti, uvádí Úřad pro ochranu hospodářské soutěže v rámci dokumentu „Program aplikace mírnějšího režimu při ukládání pokud (Leniency program)“, jenž je přístupný na jeho webových stránkách.²⁶

---

²⁵ TUPÁ, K. *Leniency program a jeho nedostatky v rámci evropského právního pojetí*. epravo.cz [online] [cit. 17.4.2023]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/leniency-program-a-jeho-nedostatky-v-ramci-evropskeho-pravniho-pojeti-102115.html>

²⁶ Společně s dalšími informacemi dostupné zde: <https://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/zakazane-dohody/leniency-program.html>

3. Procedura narovnání

Procedura narovnání představuje procesní nástroj, jehož účelem je urychlení a zjednodušení řízení a zvýšení efektivity činnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Podstatou této procedury je uznání vytýkaného jednání (skutku) ze strany účastníka řízení a jeho odpovědnosti za protisoutěžní jednání, jakož i právní kvalifikace vytýkaného jednání, jak ji provedl tento úřad, výměnou za snížení pokuty, kdy toto snížení odráží procesní úsporu úsilí a zdrojů vynakládaných Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže na odhalování a dokazování případu porušení zákona.²⁷

Tento institut je upraven v § 22ba odst. 2 ZOHS. Podle tohoto ustanovení jestliže Úřad pro ochranu hospodářské soutěže uzná soutěžitele vinným z přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b), c) nebo d) nebo podle § 22a odst. 1 písm. b), c) nebo d), tak sníží pokutu, o jejíž výši informoval účastníky řízení ve sdělení výhrad, o 20 %, pokud se soutěžitel ke spáchání přestupku přiznal a pokud má Úřad za to, že s ohledem na povahu a závažnost přestupku je takový postih dostatečný.

K postupu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v proceduře narovnání lze tedy, i v kontextu jeho rozhodovací praxe uvést, že primární podmínkou *sine qua non* uplatnění procedury narovnání je dle § 22ba odst. 2 ZOHS to, že se účastník řízení ke správnímu deliktu přizná.²⁸ Druhou podmínkou, kdy lze upozornit na skutečnost, že procedura narovnání je univerzálnějším prostředkem nežli leniency program, neboť je aplikovatelná nejen v případě uzavření zakázaných dohod, nýbrž i v případech zneužití dominantního postavení. Za poslední podstatnou podmínku, jež je nicméně ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže podrobena správnímu uvážení,²⁹ lze považovat skutečnost, že takový postih, resp. daný postup, je s ohledem na povahu a závažnost přestupku dostatečný.

I v tomto případě je ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže veřejně oznamováno, v jakých případech je možno k narovnání přikročit, za jakých podmínek je lze realizovat, dále způsob, jakým je možno o narovnání zažádat a jak probíhají vlastní jednání o narovnání. K tomu slouží dokument z názvem „Oznámení o proceduře narovnání s cílem urychlení

---

²⁷ NERUDA, R. *Hlavní cíle připravované novely soutěžního zákona*. EU Právní novinky, č. 10/2011, s. 12 a násl.

²⁸ Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 16. listopadu 2015, sp. zn. R3,5/2015/HS-39442/2015/310/HBt.

²⁹ Viz například rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. února 2016, sp. zn. R381,382,388,389,390,393,395/2015-04749/2016/310/JZm.

průběhu správního řízení využitím institutu žádosti o snížení pokuty dle § 22ba odst. 2 zákona o ochraně hospodářské soutěže“, který je rovněž přístupný na webových stránkách úřadu.³⁰

---

³⁰ Společně s dalšími informacemi dostupné zde: <https://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/zakazane-dohody/procedura-narovnani.html>

4. Přínosnost leniency programu a procedury narovnání pro trestní právo?

Leniency program a procedura narovnání mohou být po splnění podmínek své právní úpravy důvodem k zániku trestní odpovědnosti pachatele za trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první trestního zákoníku prostřednictvím zvláštního ustanovení o účinné lítosti, jehož koncepce a zakotvení do trestního zákoníku byla již nastíněna výše. S tímto ustanovením se však pojí další problematika, a to nejen v souvislosti s „zvláštností“ v jeho znění a v jeho koncepci, nýbrž i s dalšími aplikačními aspekty, které budou rozvedeny níže.

4.1. Zvláštnost ustanovení § 248a trestního zákoníku

Vzhledem k umístění zvláštního ustanovení o účinné lítosti v trestním zákoníku, lze předpokládat, že v některých aspektech bude namísto na tento institut pohlížet jinými prizmaty než v případě obecné účinné lítosti podle § 33 trestního zákoníku či jiných zvláštních typů účinné lítosti.

Primární odlišnost lze zde shledávat v tom, že § 248a trestního zákoníku má své těžiště mimo trestní zákony, totiž v ZOHS. Na jednu stranu je výhodou, že tento institut bude možné v reakci na změny právní úpravy hospodářské soutěže automaticky novelizovat, a to i bez zásahu do trestního zákoníku. Na stranu druhou však nelze opomíjet principem předvídatelnosti práva, jakož i zásadu *nullum crimen sine lege*, na které narazil zákonodárce v jiném případě.³¹

Zákonodárce je totiž vázán zásadou zákonnosti i v tom, že v trestním zákoníku či zákonech musí stanovit všechny pojmové znaky trestného činu, tedy i dostatečně vymezovat hranice trestní odpovědnosti, což znamená, že použité právní pojmy musí být náležitě obsahově vymezeny tak, aby o uvedených hranicích nevznikaly pochybnosti, a pokud by takové pochybnosti mohly vzniknout, je třeba podat náležitou definici takového pojmu, buď přímo v trestním zákoníku, anebo v jiném zákoně.³² Zásada zákonnosti tedy nevylučuje odkazovací nebo blanketové (blanketní) právní normy za podmínky, že jejich obsah je z těchto hledisek náležitě naplněn právní normou nebo souhrnem právních norem vymezených zákonem nebo

---

³¹ Srov. náleží Ústavního soudu ze dne 27. dubna 2021, sp. zn. Pl. ÚS 98/20.

³² Op. cit. 6, s. 114.

na základě zákona a v mezích jeho zmocnění, na kterou nebo na které v takové odkazovací nebo blanketové normě odkazuje, přesto by však jejich používání mělo být spíše výjimečné.³³

Další zvláštností oproti obecné úpravě účinné lítosti je u zvláštního ustanovení o účinné lítosti skutečnost, že není potřeba zamezit nebo napravit škodlivý následek, ačkoliv ustanovení § 248 odst. 2 alinea první trestního zákoníku k naplnění skutkové podstaty předpokládá způsobení škody uzavřením zakázané dohody jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům, zadavateli nebo jinému dodavateli. V tomto ohledu je namístě uvést, že pokud soutěžitel, respektive pachatel trestného činu, splní podmínky a bude rozhodnuto ve smyslu § 22ba odst. 1 či odst. 2 ZOHS, není v zákonné úpravě žádná opora k tomu, aby byla pachateli trestného činu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže uložena povinnost nahradit škodu, pakliže dojde k aplikaci § 248a trestního zákoníku.

Vzhledem k tomu, že pro takové situace nemá odpověď jak trestní zákoník, tak ani ZOHS, v případech aplikace § 248a trestního zákoníku by byli jiní soutěžitelé nebo spotřebitelé, zadavatelé nebo dodavatelé odkázáni v mezích § 229 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních. Takový důsledek však podle mého názoru nelze dopustit, neboť by jím byla neúměrně zkracována práva poškozených osob a naopak navyšovány jejich náklady k domáhání se svého nároku. Proto se jeví v souladu s úvahami *de lege ferenda*, aby byla ve znění § 248a trestního zákoníku zohledněna i náhrada škody.

Další odlišnost lze shledávat v tom, že uváděné ustanovení lze využít pouze pro případy trestního stíhání osob fyzických a že jeho aplikace může být odvislá od postupu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, což může být především u procedury v jistém slova smyslu v rozporu s principem právní jistoty. Uvedeným odlišnostem bude další pozornost věnována níže.

Samostatná úprava zvláštního ustanovení o účinné lítosti se tak z hlediska systematiky jeví jako příhodná a souladná s dalšími částmi zvláštní části trestního zákoníku. Na druhou stranu zvláštnost tohoto typu účinné lítosti z něj dělá ustanovení vymykající se dosavadním závěrům rozhodovací praxe orgánů činných v trestním řízení a v některých aspektech v této práci zmíněných ustanovení problematické.

---

³³ Srov. REPÍK, B. *Evropská úmluva o lidských právech a trestní právo*. Praha: Orac, 2002, s. 34.

4.2. Osobní působnost ustanovení § 248a trestního zákoníku

Další zvláštností tohoto institutu je problematika jeho osobní působnosti. Jak už vyplynulo z výše uvedeného znění této práce, k aplikaci § 248a trestního zákoníku mohou přistoupit orgány činné v trestním řízení vedeném pouze proti osobě fyzické. Osoba právnická je z této možnosti vyloučena vzhledem ke znění § 7 ZTOPO. Znění § 248a trestního zákoníku zároveň požaduje, že to má být právě pachatel, a nikdo jiný, kdo má splnit podmínky leniency programu či procedury narovnání. S ohledem na znění § 22ba ZOHS se potenciálnímu pachateli bude rovnat pojem soutěžitel ve smyslu ZOHS. Ustanovení § 22ba ZOHS totiž splnění podmínek váže přímo na soutěžitele a ne na jeho zástupce či někoho z osob začleněných k soutěžiteli.

Podle mého názoru tak z aktuálního znění posuzovaného ustanovení trestního zákoníku s přihlédnutím k ustanovením ZOHS nelze jednoznačně dovodit možnost fyzické osoby, která participovala na dosažení účelu leniency programu či procedury narovnání, usilovat o zánik trestní odpovědnosti podle § 248a trestního zákoníku, ačkoliv takový byl podle důvodové zprávy účel novely zakotvující tento institut do trestního zákoníku.³⁴

Důvodová zpráva k zákonu č. 360/2012 Sb., kterým bylo zvláštní ustanovení o účinné lítosti začleněno do zvláštní části trestního zákoníku, k tomuto uvádí, že *byť je žadatelem o leniency „soutěžitel“, jímž může být subjekt odlišný od pachatele - např. právnická osoba, a tato také plní podmínky, na nichž závisí upuštění od uložení pokuty či snížení pokuty za kartel, vztahuje se účinná lítost k pachateli jako fyzické osobě; ta se musí pro získání beztrestnosti aktivně zapojit – např. vyvolat či podílet se na krocích soutěžitele v rámci leniency programu, které povedou k odhalení zakázané horizontální dohody či umožní její prokázání.*³⁵

V tomto případě se jeví záhodno, aby došlo k novelizaci § 248a trestního zákoníku ve smyslu zamýšleného účelu zákonodárce, případně tak, aby byla vyzdvihnuta participace fyzických osob na přípravě žádosti a dalším jejich zapojení v průběhu řízení před Úřadem na ochranu hospodářské soutěže.³⁶ Na základě těchto úvah *de lege ferenda* se domnívám, že za vhodné znění § 248a trestního zákoníku by se dalo označit znění:

„Trestní odpovědnost za trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první zaniká, jestliže pachatel splní podmínky či přispěl ke splnění

---

³⁴ Viz článek III. části druhé důvodové zprávy k zákonu č. 360/2012 Sb. kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

³⁵ Tamtéž.

³⁶ Srov. k tomu op. cit. 17.

podmínek podle jiného právního předpisu na ochranu hospodářské soutěže pro upuštění od uložení pokuty nebo pro snížení pokuty za účast na dohodě o určení ceny, dohodě o rozdělení trhu nebo jiné dohodě narušující hospodářskou soutěž se svým konkurentem.“

Za druhou variantu řešení se nabízí řešení předvídané v důvodové zprávě, tedy připodobnění zvláštního ustanovení o účinné lítosti podle § 248a trestního zákoníku jiným konceptům zvláštních typů účinné lítosti, například podle § 242 trestního zákoníku,³⁷ na základě kterého trestní odpovědnost za trestný čin neodvedení daně, pojistného na sociální zabezpečení a podobné povinné platby (§ 241) zaniká, jestliže pachatel svou povinnost dodatečně splnil dříve, než soud prvního stupně počal vyhlašovat rozsudek. Nastolené připodobnění by se však mělo projevit v rozhodovací praxi. Vzhledem k absenci praxe k rozhodování o ustanovení § 248a trestního zákoníku lze však tuto pouze predikovat. Nicméně pokud by se tato praxe měla přiblížit předpokládanému účelu tohoto zvláštního typu účinné lítosti, pak by měla přijmout obdobné závěry jako judikatura k § 242 trestního zákoníku, například že:

- o účinnou lítost půjde i tehdy, jestliže pachatel sám povinnou platbu nezaplatí, ale svou vlastní aktivní činností zařídí, že za něho byly platby uhrazeny jinou osobou,³⁸
- zánik trestní odpovědnosti v důsledku účinné lítosti zde bude přicházet v úvahu zejména tehdy, jestliže pachatel poskytl potřebnou součinnost k vymáhání dlužných plateb nebo přispěl k dobrovolné úhradě některých z nich.³⁹

Na základě výše uvedeného se však spíše kloním k závěru, že by mělo dojít k novelizaci § 248a trestního zákoníku v intencích navrhovaného znění, a to především z důvodu naplnění účelu tohoto ustanovení, jakož i vyšší motivace pachatelů trestného činu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první trestního zákoníku. Pokud by byla v zákonném znění výslovně zahrnuta i součinnost směřující ke splnění podmínek leniency programu a procedury narovnání, pak by k jejich uplatnění mohlo v konečném důsledku docházet frekventovaněji. Zároveň bych z případných úvah nad novelizací znění

---

³⁷ Op. cit. 34.

³⁸ Například rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 16. prosince 1971, sp. zn. 1 To 154/71, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 44/1972, případně také usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. září 2005, sp. zn. 10 To 325/2005, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 27/2006.

³⁹ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. června 2022, sp. zn. 5 Tdo 324/2022, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 39/2022.

§ 248a trestního zákoníku nevyloučil ani možnost ponechávat dosavadní znění a doplnit speciální úpravu pro zaměstnance soutěžitelů, po níž volá odborná veřejnost.⁴⁰

4.3. Prokazování a vyšetřování uzavření zakázané dohody

Jak by se dalo rovněž z kontextu z již uvedeného odvodit, hospodářská kriminalita je kriminalitou nenásilnou s mimořádným sociálním a ekonomickým dopadem na vnitřní stabilitu státu. Velká část jejich projevů je složitým ekonomickým, občanskoprávním a trestněprávním problémem, jehož řešení vyžaduje speciální odbornost a stálé zlepšování znalostí jak u orgánů činných v trestním řízení, tak i pracovníků příslušných orgánů státní správy.⁴¹

Větší část odborné veřejnosti do nedávna pracovala s tím, že se na orgány činné v trestním řízení v souvislosti s porušení pravidel hospodářské soutěže obracejí především subjekty odlišné od soutěžitelů (poškozené obchodní společnosti, kontrolní orgány, občané, ale i sám orgán Policie České republiky).⁴² Nejvyšší správní soud nicméně v jednom ze svých rozhodnutí dovodil, že uzavření zakázané dohody v užším smyslu je lépe prokazatelné než jiné formy porušování pravidel hospodářské soutěže, například jednání ve shodě, na které je kladen nižší požadavek než na prokazování zakázané dohody mezi soutěžiteli v užším slova smyslu.⁴³ Bude tento závěr však plně uplatnitelný i ve vztahu k projednávaným procedurám soutěžního práva?

Odpověď nelze v tomto hledat daleko, a ačkoliv obě procedury ve své úpravě nabízejí odlišné podmínky k jejich uplatnění, jakož i rozdílné následky, které se s nimi v důsledku jejich aplikace pojí, mohou při jejich uplatnění nastávat zajímavé otázky z hlediska prokazování zakázaných dohod, jež jsou sankcionovány trestním právem prostřednictvím § 248 odst. 1 alinea první trestního zákoníku. Především je namístě svou zaujmout svou pozornost na proceduru leniency programu, neboť jak uvádí komentářová literatura, *svou povahou jde v případě obou daných procedur o jakési odklony (ve smyslu trestněprávní terminologie) od standardního průběhu řízení před Úřadem. V tomto směru mají dané procedury podobný základ. Jinak se ale dosti liší. Zatímco leniency procedura slouží primárně jako vyšetřovací nástroj, který umožňuje odhalit kartely, na které by byl jinak Úřad třeba nepřišel, tak procedura*

---

⁴⁰ EZRACHI, A., KINDL, J. *Cartels as Criminal? The Long Road from Unilateral Enforcement to International Consensus*. In BEATON-WELLS, C., EZRACHI, A. *Criminalising Cartels – Critical Studies of an International Regulatory Movement*. Londýn: Hart Publishing, 2011, s. 419-434.

⁴¹ Srov. k tomu STRAUS, J. a kol. *Kriminalistická metoda*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2006, s. 230.

⁴² Viz například tamtéž, s. 242.

⁴³ Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. prosince 2009, č. j. 8 Afs 56/2007-479, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 2295/2011.

narovnání je primárně používána jen za účelem „zjednodušeného“, a tudíž méně nákladného průběhu řízení. Rozdíl je pak i v tom, ve vztahu k jakému okruhu deliktů je možno dané procedury uplatnit. Zatímco leniency se dle unijního vzoru uplatňuje jen u utajených horizontálních kartelů, v případě procedury narovnání (která se od unijního vzoru v dosti směrech odlišuje) je okruh daných deliktů širší (v podstatě jde o všechny typy substantivních porušení zákona).⁴⁴

Prokazování dohod v trestním právu obecně je aspekt trestního řízení, se kterým v souvislosti s vyšetřováním některých trestných činů do něho přicházejí problémy, na které je mnohdy těžké nalézt řešení, případně je vhodné obstarávat si důkazní prostředky prostřednictvím administrativně náročných operativně pátracích prostředků, mezi něž patří například odposlech a záznam telekomunikačního provozu.⁴⁵

V některých případech, kupříkladu při jednání naplňujícího znaky korupčních trestných činů, může dokonce docházet k tzv. latenci, kdy se nemusíme ani o všech trestných činech dozvědět. Důvodem latence zde může být například i skutečnost, že se v případě více pachatelů může jednat o situaci, kdy se trestné činy těchto dvou pachatelů doplňují a ani z těchto osob nemá zájem na tom, aby došlo k odhalení takové trestné činnosti.⁴⁶ Z toho důvodu zákonodárce mnohdy přistupuje k úpravám institutů směřujícím k odhalování latentních trestných činů, například v podobě použití agenta (srov. § 158e trestního řádu), ustanovení o dočasném odložení trestního stíhání (srov. § 159b až § 159d trestního řádu) či institutu spolupracujícího obviněného podle § 178a trestního řádu.

Důvodem, proč zde je zmiňován institut spolupracujícího obviněného, je prostý a spočívá především v jeho podobných znacích jako v případě uplatnění leniency programu podle § 22ba odst. 1 ZOHS.

Nicméně i v rámci těchto dvou institutů se nalézají mnohá neshody, jedno mají společné, a to stanovení jejich účelu směřovanému k odhalování protiprávního jednání. Přijmeme-li výše uvedený závěr, že leniency procedura slouží primárně jako vyšetřovací nástroj, který umožňuje odhalit kartely, na které by byl jinak Úřad pro ochranu hospodářské soutěže třeba nepřišel, pak u spolupracujícího obviněného se jedná o téže záměr. Smysl a účel institutu spolupracujícího obviněného lze totiž podle komentářové literatury vyjádřit tím, že *směřuje k zjištění a odhalení pachatelů velmi závažných trestných činů prostřednictvím osob, které se sice v určité, nepřilíš*

---

⁴⁴ Op. cit. 10, s. 493.

⁴⁵ Srov. například usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. září 2020, sp. zn. 8 Tdo 974/2020, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 37/2022.

⁴⁶ Srov. přiměřeně BRUNA, E. *Problematické aspekty úplatkářských trestných činů (3. část) – některé specifické nástroje k jejich odhalování*. Bulletin advokacie, č. 3/2019, s. 24 a násl.

výrazné míře, na trestné činnosti podílely, jsou ochotny „rozkrýt“ strukturu zločinecké organizované skupiny (nebo organizované skupiny) a sdělit podstatné skutečnosti o hlavních pachatelích, organizátorech, pachatelích trestných činů nejvíce závažných.⁴⁷

V porovnání s institutem spolupracujícího obviněného je však leniency program v některých aspektech zvýhodněn a na základě některých dobrodiní zákonodárce pro jeho uchazeče dostupnější. V případě leniency programu totiž k jeho nastolení postačuje splnění zákonem vymezených podmínek bez diskrece rozhodujícího orgánu. Navíc, žádosti o leniency program jsou ve smyslu § 21ca odst. 1 ZOHS označovány za důvěrné informace, které zpravidla nejsou zpřístupněny. Tyto skutečnosti tak mohou být pro uchazeče o tento postup daleko více motivující než pro případné uchazeče o označení spolupracující obviněný, což může z leniency programu vytvářet opravdu dobrý nástroj pro odhalování protiprávního jednání kvalifikovaného nejen ve smyslu ZOHS, nýbrž i jako trestného činu podle § 248 odst. 2 alinea první trestního zákoníku.

Evropská judikatura navíc žádostem o leniency program přisuzuje vysokou důkazní hodnotu, a to na základě informací a tvrzení uváděných v těchto žádostech, neboť jsou:

- důvěryhodná,
- učiněna jménem podniku,
- učiněna osobou s povinností jednat v zájmu tohoto podniku,
- v rozporu se zájmy osoba, která toto prohlášení činí,
- činěna přímým svědkem okolností, jichž se týkají,
- poskytnuta písemně, vědomě a po zralé úvaze.⁴⁸

K analýze důvěryhodnosti a důkazní hodnotě předmětných žádostí lze odkázat na odbornou literaturu, v níž je rovněž zastáván názor, že *programy leniency přispívají nejen k odhalování kartelů (věžňovo dilema), ale i k jejich destabilizaci. Podle této teorie způsobují programy leniency nedůvěru mezi členy kartelu, protože žádný z nich si nemůže být jist, jestli některý z ostatních členů nepodvádí kartel a nepodá žádost o leniency, což ve svém důsledku může donutit všechny členy kartelu podat žádost o leniency soutěžnímu úřadu.*⁴⁹

Na základě výše uvedeného tak lze dospět k závěru, že žádost o leniency program může mít veliký vliv na dokazování ve věci. Bude však záležet na tom, jak k její důvěryhodnosti přistoupí

---

⁴⁷ ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní řád. Komentář*. 7. vydání. Praha: C. H. Beck, 2013, s. 2315.

⁴⁸ K tomu srov. například rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 19. prosince 2013 ve věci *Siemens AG, Mitsubishi Electric Corp. and Toshiba Corp. v. Commission*, sp. zn. C-239/11 P, C-489/11 P a C-498/11 P.

⁴⁹ Srov. SPAGNOLO, G. *Divide et Impera: Optimal Program leniency*. CEPR Discussion Paper No. 4840, December 2004. In PIPKOVÁ, P., J. *Důkazní hodnota žádosti o leniency: K „mimořádné důvěryhodnosti“ prohlášení žadatele o leniency*. *Obchodněprávní revue*, č. 7-8/2016, s. 193 a násl.

Úřad pro ochranu hospodářské, neboť jeho stanovisko či rozhodnutí bude mít vliv na činnost orgánů činných v trestním řízení.

V souvislosti s případnou aplikací § 248a trestního zákoníku může vyvstat pochybnost nad tím, zda zavedení tohoto ustanovení do právní úpravy nepřinese obtíže a průtahy v řízení, a to z důvodu, že by orgány činné v trestním řízení musely vždy počkat na ukončení řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže.⁵⁰ Vzhledem k tomu, že si orgány činné v trestním řízení nemohou k naplnění podmínek účinné lítosti podle § 248a trestního zákoníku samostatně vyřešit předběžnou otázkou, stálo by za úvahy, zdali by nebylo vhodné, pokud by byly mezi orgány činnými v trestním řízení a Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže stanoveny pravidla pro jejich vzájemnou spolupráci, například prostřednictvím memoranda, o němž referuje Kindl s odkazem na zahraniční praxi.⁵¹

Tento problém v podobě nejasnosti, jaké právo má v posuzování zakázaných dohod a s tím souvisejícím zvláštním ustanovením o účinné lítosti přednost, je o to více umocněn zajímavou otázkou v souvislosti s aplikací § 248a trestního zákoníku, která spočívá v posouzení souladu se zásadou *ne bis in idem*, tedy, zda uplatnění předmětného ustanovení, a potažmo trestní odpovědnosti, bude vůbec přicházet v úvahu, pokud bude o totožné zakázané dohodě již rozhodnutí Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení.

Pokud totiž Úřad pro ochranu hospodářské soutěže v řízení uzná soutěžitele vinným z příslušného přestupku, přičemž upustí od uložení pokuty například na základě přiznání soutěžitele k účasti na této dohodě, pak toto rozhodnutí, pakliže nabude právní moci, dá se v takové situaci hovořit o aktivaci zásady *ne bis in idem*.⁵² K tomuto lze připojit judikatorní závěr Nejvyššího soudu, že je porušením zásady *ne bis in idem* ve smyslu článku 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, jestliže byl obviněný trestně stíhán a odsouzen pro stejný skutek, který byl jako čin trestněprávní povahy již dříve projednán příslušným správním orgánem v přestupkovém řízení, jež skončilo pravomocným rozhodnutím, kterým byl tento čin obviněného posouzen jako přestupek, pokud ke zrušení tohoto rozhodnutí správního orgánu nedošlo. V takovém případě ustanovení § 11 odst. 1 písm. j) trestního řádu ve spojení s článkem 4 Protokolu č. 7 k Úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod činí trestní stíhání nepřipustným.⁵³

---

⁵⁰ Srov. op. cit. 17.

⁵¹ Op. cit. 17.

⁵² PRÁŠKOVÁ, H. *Vztah trestního řízení proti právnické osobě a řízení o správním deliktu právnické osoby*. Trestněprávní revue, č. 6/2012, s. 131 a násled.

⁵³ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. července 2004, sp. zn. 11 Tdo 738/2003, publikovaný v Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu pod č. T 736.

Tomuto závěru ostatně napovídá i rozhodovací praxe ESLP, v níž bylo jako porušení zásady *ne bis in idem* shledáno samostatně vedené trestní stíhání a samostatně vedené daňové řízení, přičemž obě řízení ve svém celku probíhala přes devět let, současně probíhala jen o něco málo než jeden rok. Navíc ESLP upozornil na převážně nezávislé shromažďování a posuzování důkazů. Proto v dané věci nebyla dostatečná časová a věcná spojitost mezi oběma řízeními, což vedlo k porušení článku 4 Protokolu č. 7 Úmluvy.⁵⁴

Odpověď na výše vznesenou problematiku k zásadě *ne bis in idem* však není tak jednoduchá jak se na základě výše uvedeného zdá být, neboť se zde vyskytuje oponující závěr plynoucí z pozdější rozhodovací praxe Nejvyššího soudu opírající se o další rozhodovací praxi ESLP.⁵⁵ V jednom ze svých rozhodnutí totiž Nejvyšší soud připustil vedení dvou řízení trestněprávní povahy nezávisle na sobě, když uvedl, že *souběžné či postupné vedení daňového řízení a trestního řízení, která jsou řízeními trestněprávní povahy ve smyslu tzv. Engel kritérií, nevytváří překážku ne bis in idem, je-li mezi daňovým řízením a trestním řízením nejen dostatečně úzká věcná souvislost, ale současně i souvislost časová.*⁵⁶

Vzhledem k výše uvedeným rozporům, vyskytujících se i v judikatuře vrcholných soudů České republiky, mám za to, že by mělo dojít k:

- určení, jaké řízení má v souvislosti s uzavřením zakázané dohody přednost, či
- stanovení podmínek, na základě kterých bude postupováno při rozlišování, zda má dojít k trestněprávnímu či správnímu postihu, případně
- nastolení úzké spolupráce mezi Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže a orgány činnými v trestním řízení.

---

⁵⁴ Rozsudek ESLP ze dne 18. května 2017 ve věci *Jóhannesson a ostatní proti Islandu*, stížnost č. 22007/11. In KÜHN, Z. *Judikatura Evropského soudu pro lidská práva v praxi Nejvyššího správního soudu*. Časopis pro právní vědu a praxi, č. 2/2021, s. 363 a násl.

⁵⁵ Rozsudek ESLP ze dne 15. listopadu 2016 ve věci *A a B proti Norsku*, stížnosti č. 24130/11 a 29758/11.

⁵⁶ Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. ledna 2017, sp. zn. 15 Tdo 832/2016, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 15/2017.

Závěr

Spojení trestního práva a dalších právních odvětví může být mnohdy problémem, který se i přes urputnou snahu nedokáže optimálně vyřešit. V některých případech je východiskem novelizace právní úpravy, v jiných pak překlenutí právní úpravy jejím výkladem. Nejinak tomu podle mého názoru bude i u zvláštního ustanovení o účinné lítosti, které má dosah nejen k právu trestnímu, nýbrž i k právu na ochranu hospodářské soutěže. Jaké konkrétní důsledky a východiska toto ustanovení přináší pro trestní právo obecně, jsem se snažil nastínit v předchozích řádcích této práce.

Cílem této práce tedy bylo krátce analyzovat ustanovení § 248a trestního zákoníku jakožto ustanovení zákona vedoucího k zániku trestnosti, jež má do jisté míry blanketní charakter. Podotázkou k tomuto cíli pak bylo posouzení, zda je předmětné ustanovení přínosem či přítěží pro trestní právo. Byť se sebekriticky na jednu stranu domnívám, že by si některé části této práce zasloužily více pozornosti, na stranu druhou mám za to, že hlavní cíl práce byl splněn.

V některých částech této práce jsou použity odkazy na jiné příspěvky z řad odborné veřejnosti, tyto však plně postačí k mnou zaujatým závěrům o případné přínosnosti tohoto zvláštního ustanovení o účinné lítosti v trestním právu.

Na základě poznatků a argumentů uvedených v této práci dospívám k závěru, že začlenění zvláštního ustanovení o účinné lítosti jako jednoho ze zvláštních typů účinné lítosti uvedeného v trestním zákoníku se jeví jako přínosné ustanovení z hlediska výše uvedených skutečností, kterému by však měla být věnována pozornost, obzvlášť pak optikou původně stanoveného účelu tohoto ustanovení zákonodárcem. Vhodnější a o poznání přiléhavější by totiž podle mého názoru v kontextu úvah *de lege ferenda* bylo novelizovat znění § 248a trestního zákoníku, a to s ohledem na otázky škody a větší motivaci fyzických osob příslušejících k soutěžitelé, ať už v podobě osoby fyzické či právnické. Dosavadní znění předmětného ustanovení se totiž zdá být v kontextu ZOHS mlčící ve vztahu k otázkám škody. Zároveň pravděpodobně bude toto zvláštní ustanovení aplikovatelné pouze na soutěžitele samotné, což ve mně evokuje myšlenku nad tím, zda by neměl být z § 7 ZTOPO vyčleněn trestný čin porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 alinea první trestního zákoníku.

Seznam použitých zkratek

ESLP	Evropský soud pro lidská práva
trestní řád, TrŘ	zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád)
trestní zákoník	zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník
TrZ 1961	zákon č. 140/1961, trestní zákon
ZOHS	zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže)
ZSVM	zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže)
ZTOPO	zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim

Seznam zdrojů

Monografie, učebnice, komentáře

- AZÉMA, J. *Le droit français de la concurrence*, Paris: Presses Universitaires de France, 1981, 365 s.
- BEATON-WELLS, C., EZRACHI, A. *Criminalising Cartels – Critical Studies of an International Regulatory Movement*. Londýn: Hart Publishing, 2011, 472 s.
- BEJČEK, J. *Existenční ochrana konkurence*. Brno: Masarykova univerzita. 1996, 369 s.
- CSERES, K. J., SCHINKEL, M. P., VOGELAAR, F. O. W. (eds), *Criminalization of Competition Law Enforcement*. Edward Elgar, 2006, s. 368 s.
- KINDL, J., MUNKOVÁ, J. *Zákon o ochraně hospodářské soutěže. Komentář. 3., přepracované vydání*. Praha: C. H. Beck, 2016, 864 s.
- NEUMANN, von J., MORGENSTERN, O. *Theory of Games and Economic Behavior*, Princenton University Press, Princenton 1947, 776 s.
- REPÍK, B. *Evropská úmluva o lidských právech a trestní právo*. Praha: Orac, 2002, 263 s.
- STRAUS, J. a kol. *Kriminalistická metoda*. Plzeň: Aleš Čeněk, 2006, 320 s.
- ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní řád. Komentář. 7. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2013, 4700 s.
- ŠÁMAL, P. a kol. *Trestní zákoník. 2. vydání*, Praha: C. H. Beck, 2012, 3614 s.
- ŠČERBA, F. a kol. *Trestní zákoník. Komentář. 1. vydání*. Praha: C. H. Beck, 2020, 3376 s.

Odborné články

- BRUNA, E. *Problematické aspekty úplatkářských trestných činů (3. část) - některé specifické nástroje k jejich odhalování*. Bulletin advokacie, č. 3/2019, s. 24 a násl.
- HAJN, P. *K vymezení hospodářské soutěže*. Právní rozhledy, č. 9/1998, s. 438 a násl.
- KINDL, J. *Některé problémy zavedení trestného činu „kartelu“ v novém trestním zákoníku*. Právní rozhledy, č. 17/2010, s. 622 a násl.
- KÜHN, Z. *Judikatura Evropského soudu pro lidská práva v praxi Nejvyššího správního soudu*. Časopis pro právní vědu a praxi, č. 2/2021, s. 363 a násl.

NERUDA, R. *Hlavní cíle připravované novely soutěžního zákona*. EU Právní novinky, č. 10/2011, s. 12 a násl.

PIPKOVÁ, P., J. *Důkazní hodnota žádosti o leniency: K „mimořádné důvěryhodnosti“ prohlášení žadatele o leniency*. Obchodněprávní revue, č. 7-8/2016, s. 193 a násl.

PRÁŠKOVÁ, H. *Vztah trestního řízení proti právnické osobě a řízení o správním deliktu právnické osoby*. Trestněprávní revue, č. 6/2012, s. 131 a násl.

SPAGNOLO, G. *Divide et Impera: Optimal Program leniency*. CEPR Discussion Paper No. 4840, December 2004, 38 s.

ŠÁMAL, P. *Trestněprávní postih tzv. horizontálních kartelů podle nového trestního zákoníku*. Bulletin advokacie, č. 7-8/2010, s. 19 a násl.

TUPÁ, K. *Leniency program a jeho nedostatky v rámci evropského právního pojetí*. epravo.cz [online] [cit. 17.4.2023]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/clanky/leniency-program-a-jeho-nedostatky-v-ramci-evropskeho-pravniho-pojeti-102115.html>

Zákony a jiné předpisy, sněmovní tisky

Zákon č. 140/1961 Sb., trestní zákon.

Zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád).

Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže).

Zákon č. 218/2003 Sb., o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže a o změně některých zákonů (zákon o soudnictví ve věcech mládeže).

Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník.

Zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim.

Důvodové zprávy

Důvodová zpráva k zákonu č. 360/2012 Sb. kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (360/2012 Dz)

Judikatura a další rozhodovací praxe

Rozsudek ESLP ze dne 15. listopadu 2016 ve věci *A a B proti Norsku*, stížnosti č. 24130/11 a 29758/11.

Rozsudek ESLP ze dne 18. května 2017 ve věci *Jóhannesson a ostatní proti Islandu*, stížnost č. 22007/11.

Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 6. ledna 2004 ve věci *Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV and Commission v. Bayer AG*, sp. zn. C-2/01 P a C-3/01 P.

Rozsudek Tribunálu Soudního dvora Evropské unie ze dne 27. září 2012 ve věci *Nedam Infra BV proti Evropské komisi*, sp. zn. T-362/06.

Rozsudek Soudního dvora Evropské unie ze dne 19. prosince 2013 ve věci *Siemens AG, Mitsubishi Electric Corp. and Toshiba Corp. v. Commission*, sp. zn. C-239/11 P, C-489/11 P a C-498/11 P.

Nález Ústavního soudu ze dne 27. dubna 2021, sp. zn. Pl. ÚS 98/20.

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 16. prosince 1971, sp. zn. 1 To 154/71, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 44/1972.

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. dubna 1998, sp. zn. 5 Tz 43/98, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 23/1999.

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18. července 2001, sp. zn. 5 Tz 101/2001, publikovaný ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 20/2002.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. září 2001, sp. zn. 3 Tz 218/2001, publikované v Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu pod č. T 316.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 6. listopadu 2003, sp. zn. 5 Tdo 893/2013, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 26/2014.

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 22. července 2004, sp. zn. 11 Tdo 738/2003, publikovaný v Souboru trestních rozhodnutí Nejvyššího soudu pod č. T 736.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 5. prosince 2007, sp. zn. 5 Tdo 1339/2007, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 8/2009.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. ledna 2017, sp. zn. 15 Tdo 832/2016, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 15/2017.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. září 2020, sp. zn. 8 Tdo 974/2020, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 37/2022.

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 15. června 2022, sp. zn. 5 Tdo 324/2022, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 39/2022.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. prosince 2009, č. j. 8 Afs 56/2007-479, publikovaný ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 2295/2011.

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. září 2005, sp. zn. 10 To 325/2005, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 27/2006.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 16. listopadu 2015, sp. zn. R3,5/2015/HS-39442/2015/310/HBt.

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 11. února 2016, sp. zn. R381,382,388,389,390,393,395/2015-04749/2016/310/JZm.

Další zdroje

Informace z webové stránky Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dostupné na:
<https://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/zakazane-dohody/leniency-program.html> a
<https://www.uohs.cz/cs/hospodarska-soutez/zakazane-dohody/procedura-narovnani.html>